

עמ"ת 57963/06/20 - מדינת ישראל נגד האני געברי

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 57963-06-20 מדינת ישראל נ' געברי(עציר)
תיק חיצוני: 288420/2020

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	מדינת ישראל
נגד	האני געברי (עציר)
משיבים	
החלטה	

רקע

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת אביגיל זכריה) מיום 23/6/20 בתיק מ"ת 32878-06-20, אשר הורתה על שחרור המשיב בכפוף לתנאים, וערר שכנגד, מטעם המשיב, המתייחס לגובה התנאים. (לשם הנוחות המדינה תכונה העוררת והנאשם המשיב, הגם שמדובר בערר וערר כנגד).
2. בקליפת הלז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, והתחזות לאדם אחר במטרה להונות. בד בבד עם עם הגשת האישום התבקש מעצר המשיב עד תום הליכים כנגדו.
3. אין חולק בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירת הכניסה לישראל, אך בנוגע לעבירת ההתחזות- טענה ההגנה כי עצמת הראיות בעבירת ההתחזות אינה שלמה.
4. בית משפט קמא קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת כתב האישום בשני האישומים (ובדין עשה כן, כמפורט בעמ' 8 להחלטה).
5. בית המשפט קמא קבע כי קיימת עילת מעצר (שעיקרה הימלטות מאימת הדין), וקבע כי בהתאם לדין ולהלכה הפסוקה, "לא כל מקרה של שוהה בלתי חוקי.. אינו מתאים לחלופת מעצר". (עמ' 9 להחלטה). מכאן נפנה בית המשפט קמא ליישום הלכת קונדוס, בהתאם לשיקולים שנקבעו בפסיקה.
6. בית המשפט קמא קבע כי קיים קושי בערב המוצע, (עמ' 11 להחלטה), ובאיזון בין הדברים קבע תנאי שחרור כאלו ואחרים תוך קביעת כתובת הערב ככתובת להמצאת כתבי בי דין.
7. העוררת מלינה על עצם השחרור, נוכח שכנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה; המשיב מלין על תנאי הערובה, גובה ההפקדה בעיקרו, במיוחד נוכח פסיקת הימים האחרונים (בש"פ 3178/20 אבו זייד נ' מ"י).
8. שני הצדדים הציגו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

על השהייה הבלתי חוקית בישראל

9. שהייה בלתי חוקית בישראל, למי המתגורר בתחומי האזור, מקימה באופן טבעי, חשש להימלטות מאימת הדין. יחד עם זאת, גם קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, וקיומה של עילת מעצר, אינן פוטרות את בית המשפט מלבחון אפשרות לחלופה, בהתאם להוראות סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים).
10. גם בדיון בעניינם של נאשמים תושבי האזור מונחים על כפות המאזניים אותם ערכים וזכויות, חירות נאשם מחד, והצורך להבטיח קיום המשפט, מניעת סיכון לציבור, מאידך.
11. הקושי המרכזי בשחרור משיב שהנו תושב האזור, לחלופת מעצר, יסודו בחשש כי הנאשם לא יתייצב לדיונים בעניינו וימלט מאימת הדין, וזאת משום שרשויות האכיפה ממעטות לפעול בתחומי הרש"פ (ראה בש"פ 9193/99 **בורהאן נ' מ"י**).
12. חרף קושי זה, נקבעה בפסיקה קשת של אמות מידה, שיקולים עיקריים שינחו את בית המשפט אם ניתן לשחרר נאשם מהאזור בתנאים מגבילים (בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מ"י**).
13. כאשר מתווספת לעבירה של שהייה בלתי חוקית עבירה נוספת, ככלל יש החמרה; כאשר העבירה הנוספת אינה כרוכה בשהייה- ברגיל התוצאה תהיה מעצר ממשי (ראה לניתוח- עמ"ת (מר') 26178-09-17 **מ"י נ' עמיד רגב**).
14. גם עבר בשהייה בלתי חוקית בישראל, תדירות וריחוק העבר, משפיעים על עילת המעצר והאמון שניתן לתת בנאשם (ראה למשל לעניין זה עמ"ת (מר') 2854-07-19 **זמארי נ' מ"י**).
15. כאמור- בית המשפט איזן בין השיקולים וראה להעדיף שחרור בתנאים.
16. אכן, קיימות פסיקות לכאן ולכאן, גם במקרים דומים (השווה- עמ"ת 18983-12-17 סויטי נ' מ"י, עמ"ת 18749-02-20; עמ"ת 45059-03-20; עמ"ת 10319-03-18 ועוד).
17. ראה מנגד- עמ"ת 19139-04-17; עמ"ת 15470-03-16.

דין והכרעה

18. חרף שקיימות גישות מקילות, סבורני כי במקרה דנן, ונוכח נסיבות תקופה זו, יש להורות על מעצר המשיב.

מושגית

19. ראשית, קיים קו בפסיקה, לפיו מעבר לעילת החשש להימלטות מאימת הדין, קמה גם עילת מסוכנות. בית המשפט העליון קבע, כי "הימצאותם של שוהים בלתי חוקיים בתחומי ישראל, היא תופעה שיש בה משום מסוכנות אינהרנטית לציבור אזרחי ישראל, קל וחומר באקלים הביטחוני בו מצויה המדינה". (בש"פ 4253/17 **אימאן דבש נ' מדינת ישראל**).
20. מציאות בטחונית זו עליה עמד כב' בית המשפט העליון לא השתנתה; אדרבא, המציאות הפוליטית והמדינית

מלמדת על חשש מהסלמת אירועים, ויש לתת לכך הדעת.

21. שנית- יש להביא בחשבון גם מציאות נגיף הקורונה, לא רק בנושא זכויות עצורים, אלא גם בנושא הסיכון הנשקף לציבור.

22. מדינת ישראל סגרה גבולותיה בפני הבאים מן החוץ; זאת, עשתה המדינה על מנת למנוע התפשטות נגיף ופגיעה באוכלוסיה; אין ספק כי תופעת השהייה הבלתי חוקית מכרסמת ביכולת המדינה לשלוט בסיכון ההתפשטות ועל כן עילת הסיכון האינהרנטי מתגברת בעת זו, בעבירות שהייה בלתי חוקית. זאת ועוד- ככל שהמשיב יחזור לאזור, יהיה קיים קושי נוסף להתייבשות, גם מטעם אובייקטיבי, בדיוק לאור סגירת השערים!

קונקרטית

23. במקרה בפנינו כמה וכמה אלמנטים מטים הכף- ראשית, המשיב הורשע בעבירה קודמת של שהייה בלתי חוקית; שנית- ההרשעה הנה מיום 03/09/19, היינו לפני חודשים ספורים; חרף קיום ההליך בעבר הקרוב, לא בחל ולא הורתע המשיב לשוב ולהיכנס לישראל.

24. שלישית- כנגד המשיב הוטל מאסר מותנה; מקום בו מאסר לא מרתיע המשיב מלשוב ולעבור עבירה, ספק אם סכום כספי ירתיעו.

25. לא זו בלבד שמדובר במשיב שקשה לתת בו אמון, אלא שלאור מציאות התקופה, נדרש לתת אמון מוגבר במשיב, וספק אם רף זה נחצה לעת זו.

26. רביעית- בתי המשפט שבו וציינו כי קיים קושי לא מבוטל לאתר נאשם המתגורר באזור, ועל כן התנאים שנקבעים הנם ברף גבוה יחסית, על מנת ליצור הרתעה; בית המשפט קמא קבע כי הערב אשר הוצע לו בעייתי, היכרותו עם המשיב שטחית, וכלל לא ברור כיצד יוכל ליטול על עצמו להודיע למשיב על אודות הדיונים בעניינו.

27. יוצא כי הערב שהוצע אינו עומד בסטנדרטים שהונחו בפסיקה.

28. חמישית, כאמור קיימת עבירה נוספת (אם כי נגזרת לכאורה של השהייה הבלתי חוקית).

29. בנסיבות אלו- דינו של המשיב להיעצר. משכך, מתייתר הצורך לעסוק בערר מטעם המשיב. (מעלה מן הצורך אציין כי כלל ההלכות קבעו ערובות משמעותיות, אך כאמור- זאת מעלה מן הצורך).

30. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ג' תמוז תש"פ, 25 יוני 2020, בהעדר הצדדים.